

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-1 У. 8486/15
10.11.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Драгана Јовановића и Ненада Стојановића, чланова већа, са судским саветником Драганом Ранђеловић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из Н., ..., поднетој против решења туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Сектора за порескоправне послове и координацију, Регионалног одељења за другостепени поступак Ниш, број 500-433-14-00196/2015-15001 од 21.03.2015. године, у предмету отписа камате, у нејавној седници већа, одржаној дана 10.11.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба, пореског обвезника А.А., адвоката из Н., ..., изјављена против решења Министарства финансија - Пореске управе - Филијале Ниш број: 431 рс/6150-93/2014 од 12.12.2014. године. Означеним првостепеним решењем, одбијен је захтев тужиоца број 431 рс/6150-93/2014 од 12.06.2009. године, за отпис камате на доспеле обавезе по основу одређених пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање и то за отпис камате по основу пореза на доходак грађана, доспелих за плаћање до 31.12.2007. године.

Тужбом поднетом Управном суду, дана 03.06.2015. године, тужилац оспорава наведено решење туженог због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и повреде правила поступка. Указује да је оспорено решење нејасно и има доста противречности и нејасноћа, обзиром на то, да се наводи да је тужилац дужан да уплати 52.184,28 динара на дан 31.12.2008. године, али не каже која је то обавеза и зашто је требао да уплати 31.12.2008. године, а не 12.06.2009. године, када је поднео захтев, докле је био рок за уплату. Са ових и осталих разлога ближе описаних у тужби, предлаже да се тужба уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган изјашњавајући се на наводе тужбе у свом одговору оспорио је тужбене наводе у целини, те је остајући код разлога изнетих у оспореном решењу, предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Након разматрања списка предмета, оцене навода тужбе и одговора на тужбу, решавајући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о

управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), као и по оцени законитости оспореног решења у смислу одредбе члана 41. став 1. наведеног Закона, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Правилно је поступио тужени орган када је одбио, као неосновану, жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења број: 431 рс/6150-93/2014 од 12.12.2014. године, налазећи да је то решење донето без повреда правила поступка и да је засновано на правилно утврђеном чињеничном стању и правилној примени материјалног права.

Из разлога образложења оспореног решења, произлази да је ожалбеним решењем, одбијен, као неоснован, захтев тужиоца број: 431 рс/6150-93 од 12.06.2009. године, за отпис камате доспеле по основу обавеза пореза на доходак грађана, доспелих за плаћање до 31.12.2007. године. Ово, јер је другостепеним решењем број: 433-65/10 од 01.02.2010. године, поништено првостепено решење бр. 431 рс/6150-93 од 23.11.2009. године и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање, да је увидом у евиденцију која се води код првостепеног органа, утврђено да је обвезник дана 30.12.2008. године на рачуну пореза на доходак грађана извршио пет уплата у укупном износу од 38.314,00 динара, да је прва наредна уплата извршена 17.03.2009. године у износу од 4.500,00 динара и закључно са 30.06.2009. године плаћања по овом рачуну нису вршена, да је по налогу другостепеног органа од 28.07.2014. године, донето решење број: 433-15-10342/14-1 којим је наложено Управи за трезор, да изврши пренос новчаних средстава обвезника у износу од 4.500,00 динара на рачун 711122-порез на доходак грађана, да је дана 20.08.2014. године донето решење број: 433-15-10342/14-к, којим се налаже пореском рачуноводству да сторнира камату за прекњижене уплате обвезника по донетом решењу, број 433-15-10342/14-1 од 28.07.2014. године, да је тужилац поднео захтев за отпис камате 12.06.2009. године, а да би испунио услов за отпис 100% камате, подносилац је дужан да на дан 31.12.2008. године, уплати износ од 52.184,28 динара, те да и са прекњиженом уплатом од 4.500,00 динара, нису испуњени услови из одредбе члана 3. Закона о отпису камате на доспеле обавезе по основу одређених пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање, па је његов захтев одбијен као неоснован. Осим тога, тужиоцу је омогућено учешће у поступку по жалби, у смислу одредбе члана 226. Закона о општем управном поступку, о чему је сачињен записник о саслушању стзранке број : 431-02-00254/2015-1 од 03.02.2015. године.

Тужени орган је у оспореном решењу правилно и потпуно оценио све наводе жалбе тужиоца, поновљене и у тужби, па је, и по оцени Суда, правило закључио да нису основани наводи жалбе, којима је тужилац тражио отпис камате, будући да тужилац није, у смислу одредбе члана 2. став 6. Закона о отпису камате на доспеле обавезе по основу одређених пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање („Сл.гласник РС“ број 102/08), испунио услов за отпис камате, јер је дана 31.12.2008. године био дужан да уплати износ од 52.184,28 динара, при чему је тужилац извршио пет уплата у укупном износу од 38.314,00 динара, док је прва наредна уплата извршена дана 17.03.2009. године у износу од 4.500,00 динара и закључно са 30.06.2009. године плаћања нису вршена. Ово због тога што је, према одредби члана 2. став 1. Закона о отпису камате на доспеле обавезе по основу одређених пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“ број 102/08), прописано да се, право на отпис камате на обавезе по основу јавних прихода остварује на основу захтева обвезника, који се подноси по испуњењу услова прописаних овим чланом, најкасније до 31. јула 2009. године. Ставом 2. наведеног члана прописано је да се, уз захтев, подноси документација из које произлази да су испуњени услови за отпис камате, а ставом 4. да се захтев подноси за сваку врсту обавеза из члана 1. овог закона Пореској управи-организационој јединици код које се подносилац захтева задужује обавезама за које се

захтева отпис камате, док је ставом 6. прописано да се отпис камате, у складу са овим законом, врши подносиоцу захтева- резиденту Републике Србије који је, на прописане уплатне рачуне јавних прихода, уплатио главни дуг по основу обавеза за које подноси захтев за отпис камате и споредна пореска давања по основу тих обавеза, осим камате, доспелих за плаћање до 31.12.2007. године и уколико је на прописане уплатне рачуне јавних прихода уплатио главни дуг по основу обавеза за које подноси захтев за отпис камате и споредних пореских давања по основу тих обавеза, доспелих за плаћање од 01.01.2008. године, до дана подношења захтева и чланом 3. став 1. тачка 1. да ће се подносиоцу захтева који је испунио ове услове из члана 2. овог закона, отписати камата по основу обавезе коју је уплатио и то 100% камате, ако је уплату у складу са чланом 2. став 6. овог закона извршио најкасније до 31.12.2008. године.

Код напред наведеног и цитираног прописа, суд је нашао да наводи тужбе тужиоца, не могу довести до другачије оцене законитости оспореног решења, јер овим наводима тужилац није довео у сумњу чињенично стање утврђено у пореском поступку, нити је навео околности или доказе који нису цењени у том поступку, а који би били од утицаја на другачије решење ове пореске ствари.

Суд је у овом управном спору решавао без одржавања усмене јавне расправе, налазећи да је предмет спора такав да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, имајући у виду доказе у списима предмета и наводе тужбе.

Са изнетих разлога, Управни суд је на основу члана 40. став. 2. Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“, бр. 111/09), одбио тужбу као неосновану, одлучујући као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 10.11.2016. године II-1 У. 8486/15

Записничар
Драгана Ранђеловић, с.р.

Председник већа-судија
Деса Симић, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СР